

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΟΤΣΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΣΕ

569.

Πόδεν δύομάσιθη τὸ Βιζάντιον;
570.

Διὰ πόσοτητά τινα καφὲ ἐπλήρωσα ἐν ὅλῳ εἰς τὸ τελώνειον Πατρῶν δρ. 529.20. Σητεῖται:

α' Ποτὸν τὸ ἐσάγωγικὸν τέλος.
β' Οἱ πόρσεστοι φόροι 10 %.
γ' Οἱ θόδικοι φόροι 10 %.
δ' Οἱ φόροι τῆς προχυμαίας (δρυτος τῷ θοδικῷ).
ε' Οἱ δημοτικοὶ φόροι 15% ἐπὶ τοῦ εἰσάγωγικοῦ τέλους.
Εγ. Ηπειρωτικόν.
Α. Δ. ΚΑΛΑΚΕΑΣ.

571.

Τῆς δημάδους παρουσίας: «Δείπει δὲ Μάρτης ἀπὸ τῇ μεγάλῃ σαρκοστῇ; τίς ἡ ἀντίστοιχος γαλλική;

572.

Τὸ δύομά μου συγκατίσταται ἐν τῶν ἀρκτικῶν γραμμάτων τῶν λέξεων, αἵ, ἐπὶ τῇ βίσσος τῶν κατωτέρω πληροφοριῶν παρακλαῖται γὰρ μαγνεύσαν ὁ ἀναγράστης:

1. Ἀνθύος, οὗ τὰ φύλλα εὐκάλως ὑπὸ τοῦ ἀνέμου σκορπίζονται.
 2. Πολεμικὸν ἐπιφωνήματος.
 3. Νοερᾶς περιπλανήσεως.
 4. Μιῆς τῶν ἔννεα Μουσῶν.
 5. Γνωστοτάτου ἐρπετοῦ, ἀδίκως θεωρουμένου παρὰ τῶν ἀνθρώπων βλαβεροῦ.
 6. Μαθητοῦ καὶ ὄπαδον τοῦ ἀποστόλου Παύλου.
 7. Δημοτικοῦ συγγραφέως τῆς Δανίας.
 8. Πτηνοῦ περὶ τοῦ ὄποιον δὲ Ἀθήναιος λέγει ὅτι «οἱ Ἀθηναῖοι δασύνουσι καὶ περισπώσι τὴν τελευταίαν συλλαβὴν του, θέλοντες διὰ τῆς βεβιασμένης τάσης προποροῦσιν νὰ μιηθῶσι τὴν ἀρδηγὴν διὰ διαστάσην τοῦ φωνῆν τοῦ πτηνοῦ τούτου».
 9. Ψευδωνόμου συγγράφου ἀγγλίδος μυθιστοριογράφου.
 10. Ἡγεμόνος Γόνων τούτον ἀμα φαύση τις αἰμωδιάδεις τοῦ τό χέρι του.
- Ἐν Σμύρνῃ.

Δ **

573.

Θέλεις, φίλε μου, νὰ μ' εἴρης;
Πρόστεξον, διδί τοι εἶμαι ἂλλο τι ἀφ' οὐ, τ' ἥξενρεις.
Εἰς αὐλάς ἔγων δάνκανον οὐτ' ἐπῆγα, οὐτέ κείμαι.
Εἰς αὐτὰς ἔκουσαν θύμως τ' ὄνομα μου, ὃν νὰ ἤμαι.
Εἰς τὰ τέσσαρα μ' ἀκούεις Ἐλλαγγέλι, ἀν δελήσης,
Εἰς κάνεν γραμμένον θύμως νὰ μὲ εἴρης μὴ ζητήσης.
Μετὰ διαβόλων τρέχω καὶ μετὰ τῶν βρυκολάκων,
Καὶ φωνάζω, ποιὸν εἶμαι; ἀπὸ τ' ἄκρα τῶν αὐλάκων.
Εἰς μεγάλην κολυμβήθραν μ' ἄλλους δέκα εἴσαπτίσθην.
Με χριστιανὸν ἀλλ' θύμως πάποτε δὲν ἔσχετίσθην.
Φεύγω πάντοτε τοὺς ναυτας; τοὺς ναυάρχους φίλους ἔχω.
Εἰς τὰ πλοιά των δὲν εἶμαι; μὲ τὰς λέμνους ὄλας τρέχω.
Νοῦς πολὺς δὲν ἀπειτεῖται, οὐτέ μάθησις, νὰ μ' εἴρης.
Ἀρκεῖ γράμματα ὀλίγα, θύ μόνον νὰ ἥξεύρεται.

574.

[Τῷ λόγῳ διηρήθεται μία φωτογραφία].

Mot-carré syllabique.

Comptant jusqu'à dix mille on obtient mon premier.
Le bel esprit se rend fort souvent mon deuxième.
Aigus, pointus, les clous sont doués du troisième.
Adjectif mortifère est enfin mon dernier.

575.

Sur quatre pieds je suis l'être le plus étrange,
Car je tiens à la fois du satan et de l'ange.
Si mon second subit deux petits changements
Ou me trouve aux impôts ou sur un bâtiment.
Athènes, ce 25 Mars 1879. M. AGÉSILAS.

576.

Quel empereur Romain peut-on considérer comme le père de la musique?

577.

Dans une société où l'on parlait du Général Decaen une personne qui l'a connu à l'époque où il n'était encore qu'aide-de-camp de son frère fit ce petit conte assez plaisant.

En se rendant à l'armée il fut arrêté par la gendarmerie.

— Comment vous nommez-vous? lui demanda le brigadier.

— Decaen.
— D'où êtes-vous?
— De Caen.
— D'où venez-vous?
— De Cien.
— Qu'êtes-vous?
— Aide-de-camp.

— De qui?
— Du général Decaen.
— Où allez-vous?
— Au Camp. Oh! dit le brigadier, qui était un faiseur de calembours, il y a trop de cancans dans votre affaire, je vous arrête comme suspect.

ΛΥΣΕΙΣ.

578.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δρίσῃ τις ἀρχιρῶντις τὸν χρόνον τῆς ἰδρύσεως τῶν λοιμοκαθαρτηρίων. Ἀναμφισβήτως θὰ εἶναι ἀρχαιότατα, ἀλλ ὅθε γρῦ περὶ τοῦ πράγματος λέγοντι τὰ λεξία. Τὸ δέσμιον εἶναι δὲ τὸ πρώτη τῶν κατὰ τὴν Μεσογείου πόλεων ἡ Ἐνετία διενοήση νὰ παρεμποδίσῃ διὰ καθάρσεων τὴν εἰσοδήλην τοῦ πολλάκις πρότερον καὶ δεινῶς πιέσαντος αὐτὴν λοιμοῦ. Καὶ τῷ μὲν 1348 κατέστησεν ἐπιτύχης πολλαλήλους; τοὺς λεγομένους δρεσονόδους ἐπειταὶ δὲ τῷ 1403 ἐπειχέρισης νὰ ἀπομονώσῃ τοὺς νοσούντας ἴδρυσας ἐπιτύχεις νοσοκομείον ἐν τινὶ νήσῳ ἀνηκόνυμη μὲν εἰς τοὺς Αὐγουστίνους μοναχοὺς ὁνομαζόμενη δὲ Ήαναγία τῆς Ναζαρέτης τούτου δὲ θὰ ἡδύνατο τις νὰ εἰκάσῃ διὰ τοῦ Ναζαρέτη παρήκαρτον τὸ Λαζαρέτον, ἵνα μὴ ἦτο γνωστὸν διὰ τὸ ἄγιον Λαζαρός εἶναι δὲ προστάτης τῶν λεπρῶν. Ἀλλὰ τακτικὴ θύμως ὑγιεινομοική ἀρχὴ καὶ διάπορεσίσια συνεστάθη τῷ 1485, ὅτι πιθανότατα κατὰ πρώτον εἰσήχθη καὶ ἡ τῶν ἐμπορευμάτων κάθαροις. Ἡ Ἐνετία λοιπὸν ἔτυχε τῆς τιμῆς του νὰ ἔγκαινεται τὸ τῆς προφούλαξεων σωτήριον σύστημα εἰς δὲ τὸ πλειστὸν, δύναται τις εἰπεῖν, ὅφειλει δὲ Εύρωπη τὸν νῦν πληθυμόν τοῦτης.

Ὄνδυμασσαν δὲ τὰ λοιμοκαθαρτήρια οἱ ιταλοὶ Λαζαρέταις πιθανῶς ἀπὸ τοῦ τῷ κατὰ Λουκάνην Βαναγγελίων μημημονεούμενούς Λαζαρίους, ὁνέπεικαλούοντα συνήθως; εἰς ταῖς τῶν λεπρῶν.

579.

Υπάρχουσα τρεῖς λόσεις:

- A'. 17 χοιροί, 99 αίγες, 8 πρόβατα.
B'. 40 χοιροί, 60 αίγες, 24 πρόβατα.
Γ'. 63 χοιροί, 21 αίγες, 40 πρόβατα.

580. Μεταξὺ φύρων καὶ ἀκμονος. — 581. Ἐν ὅρνοις πάσα κύνων ἄρκτου μαντεύεται. — 582. Péché confessé est à demi pardonné. — 583. Πόσον εὐχαριστοῦμαί εἰν τῷ μέσῳ τῶν φύλων μου. — 584. Δύο νομάτοι: τρεῖς κουδέντας. — 585. ΨΧ. — 586. Καρολίνα [Κλεοπάτρα, Ἀγιλέας, Ρώμη, Ὁμηρος, Λυκοδόντης, Ἰρίς, Νικοκλής, Ἀννίβας]. — 587. Γραμματοκομιστής. — 588. Ἐλικών (Βίκινη, γινώ, κινώ, ψών). — 589. Μυία. — 590. Πελατεία. — 591. Αθως-θώρακας.

592.

S O L
O I E
L E S

593. Orage, rage, âge, or. — 594. Paradis. — 595. Les deux font perdre la tête.

Α Γ Τ Α Ι.

Κυρία *Μ., Λάζαρος, Σοφία Α. Κωστή, *Ελένη**, Μία φίλη τῆς Εστίας, Αθηνᾶ Χάρηρ, Fine-José, Αικατερίνη Μηνιάτου, Βασιλίκη Μ. Κουνσόβελη (Διγύιου), Ιουλία Χριστοφορίδου (Κωνσταντίνουπολεώς); κα. Κ.Κ., Σ. Αόστακας, Ernest Pellißier, I. Μανιάτης, Lord Thograff, N. I. Θεοφίλατος, Π. K. Χαλούλος, A. N. Δαγκαδάς, Le Prince Paul, El. Σταύρος, Lord Gnette, Denx phars-sœurs, El. μικρός ἐπι ἀναγνωστής, Δ. A. Βερεγίκης, Un chat laid et un rat beau, N. K. Φραντζής (Πειραιώς), Γ. A. Ζέης (Σύρου), I. N. Βλαντασόπουλος (Καλαμάων), I. Τζάντας (*Τζάντας), M. Παρασκευήτης, I. Πάλιος, K. B. Τοτζάλης, Παύλος Ζωρτζής, A. A. Ρωμανός, Σ. Λυκούδης (Κερκύρας), K. Βατικιώτης καὶ I. Γ. Παναγιωτίδης (Θεσσαλονίκης), I. K. Γεωργίδης (Γαλατίου), Μέλης (Εμύρνης), "Αννα Τούλα, Λουλού.